

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Gerke

SSO Ewa Taberska (spr.)

SSO Sławomir Jęksa

Protokolant st. prot. sąd. M. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej we Wrześni K. W. oraz przedstawiciela Urzędu Skarbowego we W. P. G.

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2017 r.

sprawy **R. T.** oskarżonego z art. 83 § 1 kks, art. 60 § 1 kks, art. 60 § 2 kks i z art. 55 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks w zb. z art. 18 § 3 kk i **A. W.** oskarżonego z art. 55 § 1 kks w zw. z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks w zb. z art. 18 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni

z dnia 7 lipca 2016 r. - sygn. akt II K 200/16

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uniewinnia oskarżonego R. T. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III, tj. przestępstwa skarbowego z art. 60 § 2 kks

- przyjmuje, że warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do R. T. opisane w punkcie 1. dotyczy trzech występków skarbowych, tj. z art. 83 § 1 kks, art. 60 § 1 kks i z art. 55 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i art. 18 § 3 kk

- w punkcie 3 za podstawę prawną czynu oskarżonego **A. W.** opisanego w punkcie I przyjmuje art. 55 § 2 kks w zw. z art. 9 § 1 kks.

2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

3. Zwalnia oskarżonych od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

S. J. P. E. T.

UZASADNIENIE

1. **R. T. został** oskarżony o to, że:

I. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą ROB-MART R. T. zam. we W. przy ulicy (...) utrudnił przeprowadzenie czynności kontrolnych w okresie od 28.09.2012 roku do 31.05.2013 roku nie przedstawiając na żądanie uprawnionego organu rejestrów zakupu i sprzedaży VAT, podatkowej księgi dochodów i rozchodów, faktur VAT za okres od 01.09.2011r., do 30.04.2012r./ w siedzibie Urzędu Skarbowego we W. – miejsce popełnienia czynu – wobec powyższego naruszył art. 286§1 pkt 4 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. z 2000 roku nr 749 ze zm.)

• ***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 83§1 k.k.s .***

I. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą ROB-MART R. T. zam. we W. przy ulicy (...) – miejsce popełnienia czynu – w okresie od 09/2011 roku do 04/2012 roku nie prowadził podatkowej księgi przychodów i rozchodów w związku z powyższym naruszył art., 24a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010r. Nr. 51 poz. 307 ze zm.) w związku z paragrafem 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr. 152, poz. 1475.)

• ***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60§1 k.k.s .***

I. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą ROB-MART R. T. zam. we W. przy ulicy (...) – miejsce popełnienia czynu – w okresie od 09/2011 roku do 04/2012 roku nie przechowywał podatkowej księgi przychodów i rozchodów w związku z powyższym naruszył paragraf 8.1.2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr. 152, poz. 1475.)

• ***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60§2 k.k.s .***

I. zakładając działalność gospodarczą na swoje dane osobowe na miejsce zameldowania pod nazwą ROB-MART R. T. zam. we W. przy ulicy (...) dopuścił się w okresie od 09/2011 roku do 04/2012 roku pomocnictwa w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie czynu zabronionego przez co narażono podatek VAT za okres od 09/2011r. do 04/2012r. na uszczuplenie w kwocie 342 461 złotych w siedzibie Urzędu Skarbowego we W. – miejsce popełnienia czynu – z związku z powyższym naruszono art. 55§1 k.k.s. w związku z art. 20§2 k.k.s. w zbiegu z art. 18§3 k.k.

• ***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 55§1 k.k.s . w zw. z art. 20§2 w zb. z art. 18§3 k.k.***

1. **A. W.** został oskarżony o to, że:

I. w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub rzeczywistych rozmiarów działalności **A. W.** posłużył się imieniem i nazwiskiem oraz firmą innego podmiotu ROB-MART R. T. zam. we W. przy ulicy (...) kierował wykonaniem czynu zabronionego przez **R. T.**, przez co narażono podatek VAT za okres od 09/2011r. do 04/2012r. na uszczuplenie w kwocie 342 461 złotych w Urzędzie Skarbowym we W. – miejsce popełnienia czynu w związku z powyższym naruszono art. 113 Ordynacji Podatkowej

• ***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 55§1 k.k.s . w związku z art. 9§1 k.k.s . w związku z art. 20§2 k.k.s . w zbiegu z art. 18§1 k.k.***

Sąd Rejonowy we Wrześni wyrokiem z dnia 07 lipca 2016 r. , sygn. akt II K 200/16 :

1. na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 § 1 k.k.s. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec **R. T.** o cztery występki skarbowe odpowiednio z art. 83§1 k.k.s. i art. 60 § 1 k.k.s. i art. 60§2 k.k.s. oraz czyn z art. 55§1 k.k.s. w zw. z art. 20§2 k.k.s. i art. 18§3 k.k. na okres próby 2 (dwóch) lat;

2. na podstawie art. 67§3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a§1 k.k. orzekł od oskarżonego **R. T.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 4 000 (cztery tysiące) złotych;

3. na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 41 § 1 k.k.s. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego **A. W.** o czyn z art.55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. i art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 k.k. na okres próby 1 (jednego) roku;

4. na podstawie art. 67§3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a§1 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 12 000 (dwanaście tysięcy) złotych;

5. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 110 zł w tym opłatę w kwocie 60 zł.

Apelację od tego wyroku złożył prokurator – k.347-352.

Odpowiedź na apelację złożył obrońca oskarżonego A. W. – k.373 - 376 .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest częściowo zasadna, brak było jednak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż zgodnie z treścią art. 455a kpk nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w treści art. 424 kpk.

Tym samym Sąd Okręgowy dokonując kontroli zaskarżonego wyroku i uznając, że uzasadnienie wyroku nie czyni zadość wymogom zawartym w treści art. 424 § 1 pkt. 1 kpk jest władny sam, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ocenić zarzuty apelacji, lub przed jej rozpoznaniem, w myśl treści art.449a kpk, zwrócić akta sprawy sądowi I instancji w celu uzupełnienia uzasadnienia zaskarżonego wyroku

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, mimo iż skrótowo, przedstawił jednak w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stan faktyczny, wskazał jakich czynności przestępczych dopuścili się obaj oskarżeni i znamiona jakich czynów czynności te wyczerpują. Ocenił także szkodliwość społeczną tych czynów, a następnie zgodnie z wnioskiem Urzędu Skarbowego we W. i przy udziale prokuratora, którzy zgodnie wnieśli o warunkowe umorzenie postępowania, także w oparciu o propozycje R. T. obecnego na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2016r. i A. W. obecnego na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2016r.

Można było zatem dokonać pełnej kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku.

Analiza stawianych obu oskarżonym zarzutów potwierdziła zarzuty prokuratorskie w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku.

I tak rację ma prokurator, że Sąd Rejonowy niewłaściwie przyjął, że do przestępstw skarbowych stosuje się odpowiednio art. 18 § 1 kk. Przepis art.20 § 2 kks bowiem w swoim katalogu nie zawiera odniesienia do art. 18 § 1 kk, wskazując jedynie odniesienie do możliwości zastosowania art. 18 § 2 i 3 kk. Kodeks karny skarbowy bowiem zawiera sprawstwo kierownicze w treści art. 9 § 1 kks i ten przepis winien mieć zastosowanie do czynu przypisanego oskarżonemu A. W. w punkcie 3 rozstrzygnięcia.

Rację ma także prokurator, iż w zaskarżonym wyroku, Sąd Rejonowy bezkrytycznie, za oskarżycielem skarbowym przyjął, że oskarżony R. T. w okresie od września 2011r. do kwietnia 2012r. nie prowadził ksiąg podatkowych i jednocześnie nie przechowywał tych – nieprowadzonych – ksiąg podatkowych we wskazanym okresie – zarzut II i III. Przepięstwo z art. 60 § 1 kks – zarzucany czyn II - pochłonęło nieprzechowywanie ksiąg w okresie objętym czynem zarzucanym w punkcie III, co oznacza, że oskarżony R. T. nie mógł popełnić czynu z punktu III.

Zdaniem Sądu Okręgowego natomiast zarzut III został sformułowany w określonym i tożsamym z punktem II okresie, co wyklucza jakiegokolwiek inne ustalenia co do możliwości popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III w innym przedziale czasowym. Wyjaśnienia R. T. – K. 72, omówione skrótowo przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, potwierdzają natomiast zasadność zarzutu II i dokonanie przez niego występku z art. 60 § 1 kks w okresie tam wskazanym.

Nie budzi także większych zastrzeżeń opis przestępczej działalności R. T. opisany w punkcie IV zarzutów. Jest to zarzut permanentnie związany z zarzutem I przedstawionym A. W., który kierował działaniami R. T.. Zarzut stawiany w punkcie IV R. T. w swoim opisie zawiera jasne wskazanie, że oskarżony ten dopuścił się pomocnictwa do przestępstwa firmanctwa i został zakwalifikowany z art. 55 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 18 §3 kks. Co prawda bardziej przejrzystym byłoby zakwalifikowanie tego występku w innej kolejności artykułów, tj. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 55 § 1 kks i w zw. z art.20 § 2 kks, lecz kwalifikacja przyjęta przez Sąd Rejonowy nie obraża prawa materialnego, ani też nie ma wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy nie podziela natomiast twierdzeń prokuratora, że stopień winy oraz społeczna szkodliwość czynów, których dopuścili się R. T. i A. W. nie przemawiają za możliwością zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał, dlaczego przystał na uzgodnione między stronami warunkowe umorzenie postępowaniu w stosunku do obydwu oskarżonych, a prokurator w apelacji nie podał żadnych przekonywujących argumentów, które nakazywałyby odejść od tak dokonanej oceny stopnia szkodliwości społecznej przypisanych czynów, przy czym, czyn zarzucany R. T. w punkcie III nie mógł zaistnieć, co przyznaje sam prokurator.

Dodatkowym natomiast czynnikiem wspomagającym dolegliwość orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania są orzeczone wobec obu oskarżonych świadczenia pieniężne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uniewinnił oskarżonego R. T. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III, tj. przestępstwa skarbowego z art. 60 § 2 kks

- przyjął, że warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do R. T. opisane w punkcie 1. dotyczy trzech występków skarbowych, tj. z art. 83 § 1 kks, art. 60 § 1 kks i z art. 55 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks i art. 18 § 3 kk

- w punkcie 3 za podstawę prawną czynu oskarżonego **A. W.** opisanego w punkcie I przyjął art. 55 § 2 kks w zw. z art. 9 § 1 kks.

W pozostałym zakresie, nie widząc podstaw do dalszej zmiany zaskarżonego wyroku lub uchylenia go do ponownego rozpoznania zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk, przyjmując zasady słuszności, albowiem prokurator tylko częściowo obronił swoje racje zawarte w apelacji, Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonych od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

S. J. P. E. T.